

Η ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΟΣ

ὁκτὸ πηχῶν μῆκος ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, καὶ ἄλλα παρόμοια. Ταῦτα ὅμως εἶναι ἀπλᾶι ἀτοπίαι καὶ ὑπερβολαί, ὡς πρὸ μικροῦ ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐρεῦνας διαφόρων ἐπιστήμων περιηγητῶν. Εἰς ἐκ τούτων, φυσικὸς περιβόητος, ὁ Οὐμβόλδος, ἐπέρασε δεκαεπτὰ μῆνας ἐπὶ τῶν Ἄνδεων, τῶν ὁρέων ὅπου γεννᾶται ὁ Γρυφογύψ, ἔβλεπε τὸ πτηνὸν καθημέραν, ἐτουφέκισε πολλὰ, καὶ ἐπληροφόρηθη, ὅτι γενικῶς τὸ κατὰ μέσον ὄρον μέγεθος αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὸ μέγεθος τῶν μεγαλειτέρων Εὐρωπαϊκῶν γυψῶν.

Ὁ Γρυφογύψ πετᾷ ὑψηλότερα ὅποιουδήποτε ἄλλου πτηνοῦ· κατὰ εὐρίσκεται σχεδὸν τέσσαρα μίλια ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ πολυάριθμοι συγχάζον τὴν ἄπειρον σειρὰν τῶν χιονοσκεπᾶστων Ἄνδεων. Εἶναι δὲ πλεον ἀξιοσημείωτος δι' ἀγριότητα καὶ δύναμιν παρὰ διὰ μέγεθος· κοινῶς δ' αἱ πτέρυγες αὐτοῦ ἔχουν τεσσάρων πηχῶν μῆκος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον· ἐνὸς μόνου ἐκ τῶν ὅσους Εὐρωπαῖοι ἐμέτρησαν ὑπερέβαινε τὰς ἑξήκεις. Τὸ ῥάμφος τοῦ πτηνοῦ τούτου εἶναι μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον, ὁμαλὸν μὲν ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ἀλλὰ πολλὸ ἀγκιστρωτὸν εἰς τὴν μύτην· οἱ ὀνυχες αὐτοῦ, προσέτι, εἶναι μέγιστοι καὶ δυνατώτατοι· διαφόρως δὲ ἀπ' ἄλλους γύψας τρώγει ζῶντα θηρία, ὡς καὶ θνησιμαῖα, μολονότι προτιμᾷ τὰ δεύτερα. Ἰδέαν τινὰ τῆς ἰσχύος τῶν πτηνῶν τούτων ἐμποροῦμεν νὰ λάβωμεν ἐκ τῆς ἀκολούθου περιγραφῆς τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον προσβάλλουν τὸ θήρεμά των.—Δύο Γρυφογύψες πίπουν κατεπάνω εἰς μίαν δορκάδα τῶν Ἄνδεων, ἀκόμη δὲ καὶ κατεπάνω εἰς δάμαλιν· τὴν διώκουν πολλὴν ὥραν, πληγόνοντες αὐτὴν μὲ τὸ ῥάμφος καὶ τοὺς ὀνυχας, ἕως τοῦ ζῶντος, ἅπνουν καὶ καταπονημένον, ἐκβάλλει τὴν γλώσσαν αὐτοῦ, μουγγρίζον· ὁ Γρυφογύψ τότε ἀρπάζει τὴν γλώσσαν, τὴν ὅποιαν ἐπ' ἀληθείας ὑπεραγαπᾷ· ἀφαιρῇ δὲ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ταλαιπώρου ζώου, τὸ ὅποιον πίπτει κατὰ γῆς, καὶ βραδέως ἐκπνέει. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Κουίτου, προξενεῖται ἀπὸ τὸ φοβερὸν τοῦτο πτηνὸν μεγίστη βλάβη εἰς τὰ βοσκήματα, ἐξαίρετως εἰς τὰ πρόβατα καὶ βόδια. Καὶ εἰς τὰς χορταρώδεις δὲ πεδιάδας τῆς Ἀντισάνας, περὶ τὰς δώδεκα χιλιάδας ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, εὐρίσκονται ἀδιακόπως ταῦροι, πληγόμενοι ἐπὶ τῶν νότων ἀπὸ Γρυφογύψας. Παιδιά ὅμως δὲν ἀρπάζει ποτὲ τὸ πτηνὸν τοῦτο, ἂν καὶ τοῦ παρουσιάζονται συχνότατα εὐκαιρίαι.

Λέγεται, ὅτι ὁ Γρυφογύψ δὲν κτίζει φωλεάν, ἀλλ' ὅτι καταθέτει ἐπὶ τῶν γυμνῶν βράχων τὰ αὐγά του. Ἀφοῦ δ' ἐκκολαφθῶσι, τὸ θηλυκὸν μένει μετὰ τῶν νεοσσῶν ἐν ἑτὸς ὁλόκληρον, διὰ νὰ τοὺς προμηθεύῃ τροφήν, καὶ νὰ τοὺς διδάσκῃ πῶς νὰ τὴν προμηθεύωνται οἱ ἴδιοι.

Ἡ Στρουθοκάμηλος ὀνομάσθη οὕτω, διότι εἶναι τὸ μέγιστον τῶν γνωστῶν πτηνῶν, ἔχουσα τράχηλον καὶ πόδας ὑψηλοὺς ὡς τῆς καμήλου, καὶ ὕψος 7—8 ποδ. Ἡ κεφαλὴ τῆς εἶναι μικρὰ, φαλακρὰ καὶ τυλώδης πρὸς τὴν κορυφήν, τὸ δὲ ῥάμφος εὐθὺ, βραχὺ καὶ πεπιεσμένον. Οἱ ὀφθαλμοὶ μεγάλοι καὶ ζωηροί, ὁ τράχηλος λεπτός ἀναλόγως τοῦ σώματος, καὶ τριῶν περίπε ποδῶν τὸ μῆκος, αἱ πτερυγες μακραί καὶ δυσανάλογοι πρὸς τὸ λοιπὸν σῶμα, ἡ οὐρὰ βραχεῖα, αἱ κνήμαι ἐσκαπασμέναι μὲ δέρμα παχὺ καὶ λεπιδωτὸν καὶ ὀδόντες εὐρωστοὶ καὶ δίχeyλοι.

Ὅλον τὸ σῶμα πλὴν τῶν μηρῶν καὶ τοῦ ὑποκάτω τῶν πτερύγων καλύπτεται μὲ τρίχας, αἱ ὁποῖαι ὁμοιάζουσι μᾶλλον μὲ τὰς τρίχας τῶν μαστοφόρων ζώων. Οἱ ἄρρενες ἔχουσιν τὰ πτερὰ μαῦρα μεμιγμένα μὲ τινα λευκόφαια, τὰ μεγάλα ὅμως πτερὰ τῶν πτερύγων καὶ τῆς οὐρᾶς εἶναι μαῦρα· αἱ θήλειαι τὰ ἔχουν ψαρὰ εἴτε φαιόχροα καὶ μαῦρα κατὰ τὴν οὐράν.

Τὸ εἶδικὸν χαρακτηριστικὸν τῆς στρουθοκαμήλου εἶναι ἡ ταχύτης τῆς, διότι ἂν καὶ δὲν πέτεται, τρέχει ὅμως ταχύτερον παντὸς ἄλλου ζώου, διὰ τῆς βοηθείας τῶν πτερύγων τῆς, τὰς ὁποίας ἀνοίγει. Ἡ στρουθοκάμηλος ἐξημεροῦται εὐκόλως καὶ εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ Ἀφρικὴν, ὅπου εἶναι ἐγγχώριος, μεταχειρίζονται αὐτὴν οἱ κάτοικοι πρὸς ἱππασίαν καὶ κυνήγιον ἄλλων ἀγρίων Στρουθοκαμήλων, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα.

Ἡ Στρουθοκάμηλος ἔχει τὴν μὲν ἀκοὴν καὶ ὄρασιν ὀξυτάτας, διότι αὐτὰ μάλιστα τῆς εἶναι ἀναγκαῖαι, τὴν δὲ γεῦσιν καὶ ὄσφρησιν ἀμβλυτάτας, ὅθεν καὶ κατατρώγει ἀδιακρίτως πᾶν τὸ προστυχόν, χόρτα, οὐσίας ζωϊκὰς, λιθάρια, σίδηρον, χαλκὸν καὶ μύλυθον. Οἱ Ἀραβες δυσχυρίζονται, ὅτι ποτὲ δὲν πίνει ὕδωρ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀληθεύει.

Ἡ φωνὴ τῆς σπανίως ἀκούεται, λέγεται δὲ, ὅτι ὁμοιάζει πρὸς βρυχηθμὸν λέοντος, ἢ γογγυσμὸν, ἢ τοῦ ἄρρενος εἶναι βροντωδεστέρα. Ἡ Στρουθοκάμηλος εἶναι νοήμων, χειροτέλης, φιλεως, οὐδέποτε προσβάλλουσα τινα, ἀλλὰ προτιμῶσα νὰ ὑπερασπισθῇ ἑαυτὴν διὰ τῆς φυγῆς.

Τὰ ὠά τῆς εἶναι ὑπερμεγέθη· ἐπωάζει δ' αὐτὰ εἰς μὲν τὰ θερμὰ κλίματα κρύπτουσα αὐτὰ ἐντὸς τῆς ἄμμου, εἰς δὲ τὰ ψυχρὰ καθημένη ἐπ' αὐτὰ, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα πτηνὰ, καὶ ὑπερασπιζομένη αὐτὰ μὲ πολλὴν γενναϊότητα.

Τὸ κρέας τῆς εἶναι τραχὺ, οἱ Ῥωμαῖοι ὅμως ὑπερηγάπων αὐτὸ, καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ὁλόκληροί λαοὶ εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐτρέφοντο ἐξ αὐτοῦ, ὅθεν

καὶ ἐκαλοῦντο Στρουθοφάγοι. Σήμερον οἱ Ἀραβες μεταχειρίζονται μόνον τὸ λίπος της, ἀλειφόμενοι μὲ αὐτὸ εἰς τινὰς νόσους.

Τὸ κυνήγιον τῶν Στρουθοκαμήλων γίνεται δι' ἱππέων περιφερομένων ἐπὶ πολλὰς ὥρας περὶ αὐτάς, ἕως οὗ κατορθώσουν νὰ ἀποκόψουν τὸν δρόμον των· τὰ πτερὰ των εἶναι ἐν χρήσει εἰς κοσμήματα πύλων κλπ.

Τίς εἶναι ὁ κάλλιστος;

Ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, καὶ ἐκκλίνων ἀπὸ τοῦ κακοῦ. (Παροιμ. γ'. 7)

Τίς εἶναι ὁ ἰσχυρότατος;

Ὁ κυβερνῶν ἑαυτόν. (Παροιμ. ιε'. 32)

Τίς ὁ σοφώτατος;

Ὁ φοβούμενος τὸν Θεόν. (Ἐκκλησιαστής ιβ'. 16)

Ἡ Στρουθοκάμηλος.

ΑΠΑΔΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Τίς εἶναι ὁ μέγιστος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων;

Ὁ ταπεινόςτατος. (Ματθ. ιβ'. 11, 12.)

Τίς εἶναι ὁ πλουσιώτατος;

Ὁ ἀρκούμενος εἰς ὅσα ἔχει. (Φιλιπ. δ'. 11, 12.)

Τίς ὁ φρονιμώτατος;

Ὁ ἀπακούων εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ βάλλων αὐτοὺς εἰς πράξιν (Ματθ. ζ'. 24, 25)

Τίς ὁ ἐλευθερώτατος;

Ὁ περιπατῶν ἐν ἀληθείᾳ.

Τίς ὁ ἀνδρείωτατος;

Ὁ μὴ φοβούμενος οὔτε τὸν θάνατον οὔτε τὸν κόσμον. (Ψαλ. κγ', 4. — Λουκ. ιβ'. 45)